

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหาร
ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา
The Relationship between Information and Communication Technology
Usage in Management of School Administrators and School Effectiveness in
the Digital Era under the Office of Learning Encouragement,
Phayao Provincial

ชยพล สุภาพพัฒน์¹ อิศเรศ จันทรเจริญ² วีรพันธ์ ศรีฤทธิ์³
Chayapon Supapat, Itsared Chanjarean, Weeraphan Siririth

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาส่วนประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน บุคลากรของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา จำนวน 127 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ โดยรวมอยู่ในส่วนที่มากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการบริหารบุคคล 4.02 อันดับสองคือ การบริหารทั่วไป 4.01 อันดับสามคือการบริหารงบประมาณ 3.97 อันดับสี่คือ การบริหารวิชาการ 3.96 ตามลำดับ

2. ส่วนของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในส่วนที่มากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.04 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนวัตกรรมการบริหาร มีค่าเฉลี่ย = 4.09 ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล มีค่าเฉลี่ย = 4.07 ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย = 4.06 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ย = 3.97 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารในการบริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = .796$) อย่างมีนัยสำคัญทาง

Received: 2024-10-27 Revised: 2024-11-10 Accepted: 2024-11-12

¹ สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย Master of Educational Administration, Graduate School, Chiangrai College. E-mail 27.82523k@gmail.com

² อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiangrai College. E-mail: citsared@gmail.com

³ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiangrai College. Corresponding author E-mail: Dr.W.siririth @ gmail.com

สถิติที่ระดับ .01 โดยด้านบริหารทั่วไปมีความสัมพันธ์สูงสุดกับประสิทธิผลโดยรวม ($r = .786$) และด้านนวัตกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการใช้เทคโนโลยีโดยรวม ($r = .794$)

คำสำคัญ (Keywords) : เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร; การบริหารสถานศึกษา;
ประสิทธิผลของสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the proportion of Information and Communication Technology (ICT) usage by school directors in educational administration, 2) to study the proportion of school effectiveness in the digital era, and 3) to examine the relationship between ICT usage in educational administration and school effectiveness in the digital era of District Learning Promotion Centers in Phayao Province. This study employed a correlational research design. The sample population consisted of 127 participants, including directors, teachers, and personnel from District Learning Promotion Centers in Phayao Province. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and Pearson's correlation coefficient.

The research results revealed the following:

1. The overall level of ICT usage among District Learning Promotion Center administrators was high, with a mean score of 3.99. When examining individual aspects, personnel management ranked the highest (mean = 4.02), followed by general administration (mean = 4.01), budget management (mean = 3.97), and academic administration (mean = 3.96), respectively.

2. The overall effectiveness of educational institutions in the digital era was also high, with a mean score of 4.04. For individual aspects, administrative innovation scored the highest (mean = 4.09), followed by digital citizenship (mean = 4.07), learning management innovation (mean = 4.06), and academic achievement (mean = 3.97).

3. A strong positive correlation was observed between directors' ICT usage in management and educational institution effectiveness in the digital era ($r = .796$), with statistical significance at the .01 level. Among individual areas, general administration showed the highest correlation with overall effectiveness ($r = .786$), while administrative innovation had the strongest correlation with overall ICT usage ($r = .794$).

Keywords: Information and Communication Technology; Educational Institution Management; Educational Institution Effectiveness

บทนำ (Introduction)

สังคมยุคปัจจุบันกำลังกลายเป็นสังคมยุคเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงต้องหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างมีคุณภาพเพื่อสามารถพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อมุ่งสู่การเป็น

ประเทศที่พัฒนาแล้วและมีรายได้ที่สูงขึ้นด้วยผลประโยชน์จากผลิตผลทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดังนั้นประเทศไทยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ที่มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ เพื่อบรรลุตามความคาดหวังในผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจากภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมที่ต้องการคนไทยที่ดี เก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561: 34-42)

เทคโนโลยีสารสนเทศจึงกลายเป็นเรื่องสำคัญในการบริหารจัดการสมัยใหม่ ต้องนำเอาเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการแข่งขัน ทั้งในด้านธุรกิจ การค้า การบริหารจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร การศึกษา สาธารณสุข ฯลฯ (ปรัชญนันท์ นิลสุข, 2551: 34-46) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษา อันมีผลให้มีการเปลี่ยนบทบาทและรูปแบบการเรียนรู้การสอนของผู้เรียนและครูสอนและการเปลี่ยนรูปแบบของสถานศึกษา (พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ, 2553: 13)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการงานต่างๆ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูง ประหยัด และได้ประสิทธิผลสูงสุด ผู้บริหารยุคใหม่ทุกระดับจึงนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยใช้สนับสนุนการบริหารตามขอบข่ายงานทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 27) ซึ่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในการบริหารจัดการในโรงเรียนส่วนใหญ่ จะเป็นการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผน และการพิมพ์เอกสาร รวมถึงการประมวลผลเพื่อจัดระบบข้อมูล จะเห็นว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในโรงเรียน มีการใช้แตกต่างกันไปตามสภาพของแต่ละโรงเรียน ในปัจจุบันหน่วยงานต้นสังกัดจะจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาและจัดทำสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในโรงเรียนเอกชน จะมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (พนทิพย์ ภูติยา, 2550: 2)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือ ICT (Information and Communication Technology) เข้ามาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่มาช่วยทำให้การปฏิรูปการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์การประยุกต์ใช้ ICT เพื่อการศึกษาจะช่วยลดข้อจำกัดต่าง ๆ ของการจัดการศึกษา อาทิเช่น ข้อจำกัดด้านระยะทางที่จะช่วยให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ทุกที่ทุกเวลา ข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายหากมีการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีจะประหยัดเวลาในการสร้าง การใช้งานและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการสร้างเนื้อหาดิจิทัลลดลงทำให้ปริมาณของเนื้อหาดิจิทัลเพิ่มขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง ของการลดข้อจำกัดของการศึกษา สถานบันการศึกษาสมัยใหม่จึงได้พยายามจะพัฒนา ICT เข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดและการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ยกกระดานการศึกษาให้แก่ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่สูงขึ้น (ยีน ภู่วรรณ, 2551: 2)

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและประสิทธิผลในการบริหารงานในโรงเรียนนั้นปัจจุบันการปฏิบัติงานในแต่ละฝ่ายได้นำเทคโนโลยีเข้ามาอำนวยความสะดวก ทำงานได้รวดเร็ว ถูกต้อง ลดขั้นตอนที่ซับซ้อน ประหยัดเวลา ผ่านการขับเคลื่อนของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ทำงานร่วมกัน บุคลากรทางการศึกษาผู้ที่

เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจจนบรรลุเป้าหมาย เพื่อส่งผลให้เกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุด (บุษรา บุญตะหล้า, 2563: 4)

สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการสถานศึกษาและด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษามีคุณลักษณะผู้เรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงมีความท้าทายสูงและจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์การบริหารที่มีความพิเศษและแตกต่างจากเดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาให้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามศักยภาพตนเองอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้เพื่อบรรลุเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล และเพื่อให้สถานศึกษาอยู่รอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน (สุกัญญา แซ่มช้อย, 2562: 91)

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานการศึกษาสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้ให้กับประชาชน ผู้ที่พลาดโอกาส ผู้ขาดโอกาส และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาและเข้าถึงระบบการศึกษาอย่างทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย ตามรูปแบบของ พรบ.ส่งเสริมการเรียนรู้ พุทธศักราช 2566 เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ทั้งการศึกษา และอาชีพ รวมถึงการเข้าถึงระบบการจ้างงาน หรือการมีงานทำ โดยส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้ง Online On-site และ On-air ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime) มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดกระบวนการเรียนรู้ มีระบบช่วยเหลือผู้เรียนผ่านช่องทางออนไลน์ แม้มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ แต่สถานศึกษายังขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย ครุมีภาระงานหลากหลาย และผู้เรียนมีความแตกต่างทางช่วงวัย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2566 หลักสูตรการศึกษา นอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำนวน 3 ระดับ คือ ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาปลาย ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มในภาพรวมทั้ง 3 ระดับ จากจำนวนวิชาบังคับและเลือกบังคับ 20 รายวิชา พบว่า ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม จำนวน 14 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 70 มากกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม จำนวน 6 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 30 (กรมส่งเสริมการเรียนรู้, ปี พ.ศ. 2566: 25-30)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหาร กับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามขอบข่ายงานการบริหาร 4 ด้านตามหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาที่กำหนดใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ประกอบด้วย ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารบุคคล และด้านบริหารทั่วไป ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารในการนำไปวิเคราะห์และวางแผนในการปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษา การกำหนดนโยบาย และนำไปใช้เป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาพัฒนาและปรับใช้ในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยาให้ทันสมัย และทันต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหาร ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา
2. เพื่อศึกษาสัดส่วนของประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดพะเยา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารของผู้บริหาร กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน และบุคลากรทางการ ศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 9 อำเภอ จำนวนทั้งหมด 190 คน (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน บุคลากรของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา กำหนดขนาดประชากรตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970) ได้ขนาดประชากรตัวอย่าง จำนวน 127 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่ในงานวิจัย ได้แก่ ศูนย์การส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา จำนวน 9 แห่ง

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยนี้ดำเนินการระหว่าง (สิงหาคม พ.ศ. 2566 ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2566)

1.5 ขอบเขตด้านตัวแปร

ขอบเขตด้านตัวแปร โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้มาจากการสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1.5.1 ตัวแปรอิสระ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารของผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 4 ด้านตามหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการประกอบด้วย 1) ด้านบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป

1.5.2 ตัวแปรตาม ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลผู้เรียน 3) ด้านนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ 4) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย เป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารงาน ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอในจังหวัดพะเยา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารวิชาการ ด้านบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 34 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสัดส่วนของประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัลผู้เรียน ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 22 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยาจำนวน 9 อำเภอ รวม 9 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 127 ตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยผ่านช่องทางออนไลน์ (application Line) ให้กับสถานศึกษาทั้ง 9 แห่ง พร้อมทั้งแบบสอบถามด้วยแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ (Google form) ส่งไปยังสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยติดตามการตอบแบบสอบถามโดยติดต่อผู้ที่รับผิดชอบของแต่ละสถานศึกษาทางโทรศัพท์ และแอปพลิเคชัน Line ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม

3.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำผลจากแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับไปตรวจสอบคะแนนเป็นรายข้อความตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็น ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามคำนวณหาค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารสถานศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Hinkle , 1998: 118)

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา เกี่ยวกับสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชากรตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (73%) อายุส่วนมากอยู่ในช่วง 41-50 ปี (44%) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (90%) ประสบการณ์ทำงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากอยู่ระหว่าง 11-20 ปี (51%) และตำแหน่งหน้าที่ที่พบมากที่สุดคือครู กศน.ตำบล (54%)

สรุปข้อมูลทั่วไป เพศ : มากที่สุดคือเพศหญิง (73%) น้อยที่สุดคือเพศชาย (27%) อายุ : มากที่สุดคือช่วง 41-50 ปี (44%) น้อยที่สุดคือช่วง 24-30 ปี (6%) ระดับการศึกษา : มากที่สุดคือปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (90%) ประสบการณ์ทำงาน : มากที่สุดคือระหว่าง 11-20 ปี (51%) น้อยที่สุดคือน้อยกว่า 5 ปี (13%) ตำแหน่งหน้าที่ : มากที่สุดคือครู กศน.ตำบล (54%) น้อยที่สุดคือครู ทรช. (1%) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง (N = 127)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	34	27
หญิง	93	73
รวม	127	100
2. อายุ		
ระหว่าง 24 – 30 ปี	8	6
ระหว่าง 31 – 40 ปี	40	32
ระหว่าง 41 – 50 ปี	56	44
ระหว่าง 51 – 60 ปี	23	18
รวม	127	100
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	113	90
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	8	5
รวม	127	100

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ประสบการณ์ทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	16	13
ระหว่าง 5 – 10 ปี	19	15
ระหว่าง 11 – 20 ปี	65	51
มากกว่า 20 ปี	27	21
รวม	127	100
5. ตำแหน่งหน้าที่		
ผู้บริหาร	2	2
ข้าราชการครู	8	6
ครู กศน.ตำบล	68	53
ครูอาสาสมัคร กศน.	34	27
ครูผู้สอนคนพิการ	8	6
ครู ศรช.	1	1
บรรณารักษ์	6	5
รวม	127	100

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหาร ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยาโดยรวมทั้งหมด 4 ด้าน แสดงว่าผู้อำนวยการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในสัดส่วนที่มาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.605) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหาร โดยภาพรวม

Descriptive Statistics		(N = 127)			
	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	($\bar{x}$)	SD	ระดับ	อันดับที่
1.	ด้านวิชาการ	3.96	.600	มาก	4
2.	ด้านงบประมาณ	3.97	.627	มาก	3
3.	ด้านบริหารบุคคล	4.02	.650	มาก	1
4.	ด้านบริหารทั่วไป	4.01	.629	มาก	2
	ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.99	.605	มาก	

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการ ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยาโดยรวมทั้งหมด 4 ด้านอยู่ในสัดส่วนที่มาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.475) แสดงว่าโดยรวมแล้วศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอมีประสิทธิผลในการบริหารในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับที่ดีดัง ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวม

Descriptive Statistics		(N = 127)			
	ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	($\bar{x}$)	SD	ระดับ	อันดับที่
1.	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.97	.465	มาก	4
2.	ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล	4.07	.464	มาก	2
3.	ด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้	4.06	.574	มาก	3
4.	ด้านนวัตกรรมการบริหาร	4.09	.556	มาก	1
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	.475	มาก	

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = 0.796$, Sig. = $\leq .001$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอ ในจังหวัดพะเยา โดยรวม

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหาร		X	Y
X	Pearson Correlation	1	.796**
	Sig. (2-tailed)		$\leq .001$
ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล			
Y	Pearson Correlation	.796**	1
	Sig. (2-tailed)	$\leq .001$	

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผู้วิจัยขออภิปรายเป็นประเด็นดังนี้

1. สัดส่วนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหาร

ผลการวิจัยพบว่า มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารโดยรวมอยู่ในสัดส่วนที่มาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายในการบริหารจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และ

ความตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีและการสื่อสารในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก โดยมีค่า = 4.02 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยี และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารทรัพยากรบุคคล ส่วนด้านวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด = 3.96 แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางวิชาการให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุขรา บุญตะหล้า (2563: 181) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัย กฤติภัทรกร ศิริภักทรนิธิโกคิน (2563: 103) พบว่า ในภาพรวมรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วน พิษณุภรณ์ เพิ่มพูน ทินกร พูลพุ่ม (2565: 1-13) พบว่าการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. สัดส่วนของประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในสัดส่วนที่มาก มีค่าเฉลี่ย = 4.04 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารให้ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหาร รวมถึงงานตามนโยบายจากต้นสังกัดและกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน โดยด้านนวัตกรรมการบริหารมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.09 ที่เน้นความสำคัญของนวัตกรรมในการบริหารการศึกษายุคใหม่ อย่างไรก็ตาม ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 3.97 ซึ่งแม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ก็ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัคกร บุญพันธ์ (2563: 181) พบว่าระดับประสิทธิผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุขรา บุญตะหล้า (2563: 181) พบว่าระดับประสิทธิผลในการบริหารงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุภรณ์ เพิ่มพูน ทินกร พูลพุ่ม (2565: 1-13) พบว่าประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563: 127,136) พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า $r = 0.796$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบริบทและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีผลเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิตทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษามีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการบริหารจัดการศึกษา มากขึ้นในช่วงของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากร และการดำเนินงานที่สนองตอบนโยบายของต้นสังกัดที่ให้ความสำคัญในการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัล ด้วยเหตุนี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุขรา บุญตะหล้า (2563: 183) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า $r = 0.73$ ที่ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563: 132) พบว่าการบริหารโครงการมี

ความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่า $r = 0.789$

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้องค์ความรู้จากการวิจัยดังนี้

1. เทคโนโลยีมีความสำคัญอย่างมากกับการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา และมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและการทำงานในปัจจุบัน รัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาพัฒนาและปรับใช้ในการดำเนินงานและให้บริการเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกและเข้าถึงง่าย ลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รวมถึงการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่มีการปรับประยุกต์ใช้และสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารกับประสิทธิผลสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหาร การส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในทุกด้านจึงเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวม
3. ผลการวิจัยทำให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาในมิติด้านต่าง ๆ กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ครูสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนางานของตนเอง พัฒนางาน และปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ ประจำจังหวัดพะเยา ผู้วิจัยนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้อำนวยการในการบริหารจัดการศึกษาไปใช้ในการวางแผนหรือกำหนดแนวนโยบายในการบริหารงานด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพบริบทของสถานศึกษา และความเปลี่ยนแปลงของสังคม

1.2 สถานศึกษาสามารถนำผลวิจัยนี้ไปศึกษาเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัยอยู่เสมอพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต

1.3 สถานศึกษาสามารถนำผลวิจัยนี้ไปศึกษาเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับเพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเชิงลึกแบบเจาะจงของแต่ละด้านในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในแต่ละมิติของประสิทธิผลสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาเชิงเปรียบเทียบเพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่างกัน

2.3 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหาร

2.4 ควรศึกษาถึงอุปสรรคและวิธีการแก้ไขในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหาร

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมส่งเสริมการเรียนรู้. (2566). รายงานผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566. กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนาระบบการทดสอบ กรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกคิน. (2563). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุษรา บุญทะหล้า. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปรัชญานันท์ นิลสุข. (2551). การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ: เครื่องมือการพัฒนาประเทศไทย. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 19(3): 34-46.
- พงษ์ศักดิ์ ผกามาศ. (2553). ระบบไอซีทีและการจัดการยุคใหม่ ICT System and Modern Management. กรุงเทพฯ: วิดีทัศน์.
- พันทิพย์ ภูติยา. (2550). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชญารณณ์ เพิ่มพูน และทินกร พูลพัฒน์. (2565). การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร. 13(1): 1-13.
- ภักกร บุญพันธ์. (2563). ประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภูษณทัต ผลทับทิมธนา. (2563). การบริหารโครงการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. ปรินญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เย็น ภู่วรรณ. (2551). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาและประเด็นการวิจัย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2554-2556. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2566.

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา. (2566). ข้อมูลสารสนเทศบุคลากรสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพะเยา. พะเยา: กรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ.

Hinkle, D.E. (1998). **Applied Statistics for the Behavioral Sciences**. Boston: Houghton.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). **Educational and Psychological Measurement**. New York: Minnisota University.

